

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่บุคคลเข้ามาอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น ก็เนื่องจากการที่บุคคลต้องการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันได้ในสังคมด้วยความผาสุก และเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นแก่สังคม โดยอาศัยกฎระเบียบของสังคมคอยควบคุมความประพฤติของคนในสังคมที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ หรือเป็นอาชญากรรมภายใต้หลักนิติธรรม ซึ่งอาชญากรรมนั้นถือเป็นการกระทำที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด และกำหนดโทษไว้¹

ในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญในประเทศไทย คือปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งในด้านการเป็นพื้นที่ในการผลิต และการจำหน่ายยาเสพติดที่สำคัญ สืบเนื่องจากประเทศไทยมีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่ยังประสบปัญหา ยาเสพติดอยู่เป็นนิจ และเป็นเส้นทางในการลำเลียงยาเสพติดที่สำคัญ จึงเป็นการยากที่จะปราบปรามยาเสพติดให้หมดสิ้นไปจากประเทศไทย อาชญากรรมยาเสพติดถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อห้ามทางกฎหมาย (mala prohibita) ถือเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ลักษณะของการกระทำเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นเป็นความผิด เพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย จึงได้ส่งเสริมให้มีการกำหนดฐานความผิดใหม่ๆ บางประเภทขึ้น²

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และการทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเท่าที่ผ่านมาในประเทศไทยมีแนวโน้มสูงมากขึ้น โดยเฉพาะยาเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) มีสถิติจับกุมสูงขึ้น ซึ่งประเด็นสำคัญที่จำเป็นสำหรับการแก้ไขปัญหายาเสพติดคือ การลดความต้องการในการเสพ การควบคุมการผลิต และการกำจัดขบวนการการค้ายาเสพติด แต่ปัญหาดังกล่าวในปัจจุบันก็ยังคงทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จนอาจจะกล่าวได้ว่า ในปัจจุบันมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเกิดขึ้นทั่วทุกจังหวัดของประเทศไทย ซึ่งต้องมี

¹ ประเสริฐ เมฆมณี, ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม(กรุงเทพมหานคร:บริษัท บพิธ จำกัด, 2519), หน้า 9.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 11.

มาตรการแก้ไขปัญหาโดยเร็ว เพราะอาจจะกระทบกระเทือนต่อสังคมโดยรวม ไม่ว่าจะเป็นการ
 กระทบความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน การใช้กำลังทำร้ายร่างกาย หรือแม้แต่กระทบความผิดเกี่ยวกับเพศ
 ซึ่งล้วนเกิดขึ้นจากผู้กระทำผิดอันเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งสิ้น เพียงเพราะการที่บุคคลเหล่านั้น
 ไม่สามารถควบคุมสติของตนเองได้ อันเนื่องมาจากการเสพยาเสพติดให้โทษ

ถึงแม้ว่ากฎหมาย จะได้กำหนดให้โทษความผิดฐานจำหน่ายยาเสพติดมีโทษถึงประหาร
 ชีวิตก็ตาม แต่หากลองคิดว่าโอกาสที่จะไม่ถูกจับกุมมีมาก ประกอบกับผลประโยชน์มหาศาล ย่อม
 เป็นการคุ้มค่าที่จะลองเสี่ยงกระทำผิด เพราะฉะนั้น การค้ายาเสพติดจึงมีการดำเนินการอย่างปกปิด
 เป็นความลับ และจะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้อุดพ้นจากการถูกจับกุมดำเนินคดี หรือถูกลงโทษ
 ตามกฎหมาย ประกอบกับในปัจจุบันการติดต่อธุรกิจ หรือธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ
 สามารถกระทำได้โดยง่าย เนื่องจากเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาไปอย่างมาก ข้าราชการที่เกิดขึ้นใน
 ประเทศหนึ่งก็สามารถแพร่ไปยังประเทศอื่นได้โดยง่าย นำมาซึ่งรูปแบบของอาชญากรรมที่
 เปลี่ยนแปลงไปด้วย กล่าวคือ จากอาชญากรรมที่เคยกระทำเพียงองค์กรภายในประเทศ ก็ได้พัฒนา
 ไปสู่อาชญากรรมข้ามชาติโดยกระทำการเป็นขบวนการ หรือองค์กร เช่นขบวนการค้ายาเสพติด ก็
 ได้กลายเป็นองค์กรอาชญากรรม จากที่เคยสร้างความเสียหายในวงจำกัด ได้เปลี่ยนไปสู่ความ
 เสียหายที่มีมูลค่ามหาศาล และกลายเป็นปัญหาที่ยังคงต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกระบวนการ
 ยุติธรรม ที่จะดำเนินการทางกฎหมายได้ ทำให้อาชญากรรมดังกล่าวสามารถสร้างภัยพิบัติแก่
 มนุษยชาติอย่างมิรู้จักจบสิ้น³

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การค้ายาเสพติดในปัจจุบันยังมีการขยายตัวอย่างกว้าง
 ขวางทั่วประเทศ คือการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในขบวนการการค้ายาเสพติด ไม่ว่าจะเป็น
 เป็นในขั้นตอนของการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยอาจใช้อิทธิพล
 หรืออำนาจในตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือช่องว่างทางกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการกระทำ
 ความผิด โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าโดยทางตรง หรือทางอ้อม อัน
 เนื่องมาจากผลประโยชน์ที่ล่อใจให้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กล่าวคือ จำนวนเงิน และ
 รายได้มหาศาล ซึ่งนอกจากจะกระทำให้เกิดการกระทบความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งในแง่ของผู้เสพ
 และผู้ค้ายาเสพติดเพิ่มมากขึ้นแล้ว ยังส่งผลให้การปราบปรามปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นไปได้อีก
 ยากขึ้นอีกด้วย และประเด็นปัญหาที่สำคัญคือ กรณีการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

³ รศ.วีระพงษ์ บุญโญภาส, อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ พิมพ์ครั้งที่สอง (กรุงเทพมหานคร:
 สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2540), หน้า 291.

คิดโดยทางอ้อม เพราะเป็นการกระทำความผิดที่มีไข่มุกเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยตรง จึงเป็นการยากที่จะแสวงหาพยานหลักฐาน โดยมักกระทำการเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

สำหรับประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยได้มีการออกกฎหมายที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดยาเสพติด ให้เป็นความผิดตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน และได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมเรื่อยมา ตลอดจนการเพิ่มมาตรการต่างๆ เพื่อจัดการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายยาเสพติดนั้นได้บัญญัติขึ้นไว้เป็นการเฉพาะนอกเหนือ หรือเป็นพิเศษจากที่ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภายใต้นโยบายของรัฐ ซึ่งการขยายมาตรการในการปราบปรามยาเสพติดนี้ ได้เน้นให้มีผลไปยังตัวบุคคลที่มีความสำคัญ หรือเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังที่มีอิทธิพล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่แม้จะมีได้เป็นผู้ลงมือกระทำความผิดโดยตรง หากแต่เป็นผู้มีส่วนร่วมในการคบคิด สมคบ ก็ให้เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดนี้ด้วย โดยมีมาตรการเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ซึ่งเป็นปัจจัยหลัก แรงจูงใจ และต้นทุนในการกระทำความผิด อีกทั้งยังได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดโดยตรงเป็นพิเศษเพิ่มมากขึ้น เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการลงโทษผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และลดจำนวนของคดียาเสพติดในประเทศไทย และมุ่งลงโทษตัวผู้กระทำความผิด ตัวการ หรือผู้สมคบที่เป็นนายทุนผู้มีอิทธิพล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิด ตลอดจนมาตรการในการลิดรอนเงินทุนขององค์กรค้ายาเสพติด โดยนำเอาทรัพย์สินที่ริบมาได้จากคดียาเสพติดนั้น มาใช้เพื่อประโยชน์กับทางราชการในการปราบปรามยาเสพติดด้วย

ในปัจจุบันพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วม และเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ อันอาจเนื่องมาจากถือเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ และอิทธิพล ตลอดจนผลประโยชน์มหาศาลที่เป็นมูลเหตุจูงใจให้เข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับความผิดยาเสพติด แต่จากการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกลับปรากฏว่า ผู้ถูกจับกุมส่วนใหญ่กลับเป็นผู้มีส่วนกระทำความผิดในระดับปลายแถว เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมักมีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องในลักษณะที่เป็นขบวนการ หรือองค์กรอาชญากรรม (Organize Crime) ประกอบกับโครงสร้างขององค์กรอาชญากรรมที่สลับซับซ้อน และเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) ผู้กระทำความผิดในระดับองค์กรอาชญากรรมมีการจัดแบ่งแยกหน้าที่ที่ซับซ้อน และปกปิดซ่อนเร้นวิธีการดำเนินการ ทำให้ยากต่อการติดตามสืบสวนจับกุม และยากต่อการแสวงหาพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่

เกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด อีกทั้งส่วนตัวของผู้กระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้เสพ ผู้ครอบครอง หรือผู้ค้าก็ได้รับความพอใจจากการกระทำความผิด จึงไม่มีการแจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติตนไม่สุจริต รับสินบนด้วย ยิ่งเป็นอุปสรรคมากขึ้นต่อการแสวงหาพยานหลักฐาน และนำตัวผู้กระทำความผิดทั้งเบื้องหน้า และเบื้องหลังมาลงโทษ ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าผู้กระทำความผิดที่ถูกจับกุมส่วนใหญ่ จึงมักเป็นผู้ที่อยู่ในระดับล่างขององค์กรอาชญากรรมค้ายาเสพติด เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ที่อยู่ใกล้ชิดกับยาเสพติด อันเป็นพยานหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงการกระทำความผิด และถือเป็นของกลางในการจับกุมผู้กระทำความผิด และนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่สำหรับผู้ที่อยู่เบื้องหลังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอำนาจ มีอิทธิพล หรืออาจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับยาเสพติด มักไม่ได้มียาเสพติดอันเป็นพยานหลักฐานชิ้นสำคัญอยู่ในครอบครอง ประกอบกับผู้กระทำความผิดในระดับล่างไม่ให้การไปถึงผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทำให้ไม่สามารถสืบสวนไปจนถึงต้นตอของขบวนการการค้ายาเสพติด และผู้ที่อยู่เบื้องหลังได้ และการดำเนินการขององค์กรค้ายาเสพติดในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตลอดเวลา มีการแบ่งแยกการดำเนินการโดยไม่ให้มีส่วนสัมพันธ์กันอันจะนำไปสู่การสาวถึงตัวผู้บงการใหญ่ที่อยู่เบื้องหลังได้ กล่าวคือ คนรับเงินจากการค้ายาเสพติดก็จะมีหน้าที่รับเงินอย่างเดียว ไม่มีหน้าที่ถือยาเสพติดมาส่งมอบ และคนถือยาเสพติดก็ไม่ใช่ผู้ถือเงิน และสำหรับผู้บงการที่อยู่เบื้องหลังการค้ายาเสพติดก็จะไม่ถือทั้งเงินและยาเสพติด จึงเกิดปัญหาในการสาวถึงตัวผู้บงการที่อยู่เบื้องหลังในคดียาเสพติด

ประเด็นสำคัญในการแก้ไขปัญหาก็คือ การให้ความสำคัญในการแสวงหาพยานหลักฐาน และการรับฟังพยานหลักฐาน ซึ่งจำเป็นต้องมีวิธีการที่จะทำให้ได้พยานหลักฐานมาโดยถูกต้องครบถ้วน และชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้สามารถรับฟังเป็นพยานหลักฐาน และมีน้ำหนักเพียงพอที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดได้ แต่ปัญหาประการสำคัญอีกประการหนึ่งนั่นคือ การที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด โดยมีกอสักช่องว่างทางกฎหมายในการกระทำความผิดตลอดจนการใช้อำนาจ และอิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่การงานมาปกป้องตนเอง และผู้เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิด นอกจากนี้การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมักเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลัง หรือเป็นผู้ให้การสนับสนุนในการกระทำความผิด ทำให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นไปได้ยากมากยิ่งขึ้น และยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมุ่งศึกษาถึงแนวทางการป้องกันการเข้ามามีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับคดียาเสพติด และแสวงหาถึงมาตรการ และวิธีการในการควบคุมการเข้าไป

มีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมไปถึงการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 สมมุติฐาน

ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มักเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยทางอ้อมในฐานะผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งโดยหลักเกณฑ์ในการควบคุมเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของประเทศไทย ยังคงมีช่องว่างอยู่ทั้งในแง่ของการรับฟังพยานหลักฐาน ความรวดเร็ว และความเป็นกลาง จึงเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องมีการแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมาตรการอื่นๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้การควบคุมเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นสัมฤทธิ์ผล และสามารถลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เข้าใจประวัติความเป็นมาของมาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
2. เพื่อศึกษาถึงแนวคิด รวมถึงโครงสร้างของมาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
3. ได้ทราบถึงนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
4. เพื่อศึกษากฎหมาย และระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ
5. ศึกษาบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งความเป็นไปได้ในการบังคับใช้มาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
6. ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้มาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
7. ศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
8. ได้ทราบถึงข้อเสียของการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

9. ได้ทราบถึงแนวคำพิพากษาของศาลในคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

10. ได้ทราบถึงมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ มีขอบเขตเนื้อหาสาระครอบคลุมเฉพาะมาตรการป้องกันยาเสพติด เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดว่าควรมีแนวทางเช่นใด ปัญหาของมาตรการในการป้องกันยาเสพติด ในส่วนของการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อที่จะดำเนิน การกับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ตลอดจนเงื่อนไขของการใช้มาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยศึกษาตามแนวทฤษฎะเบียบที่บังคับใช้ นโยบายของรัฐบาล และคำพิพากษาของศาลเป็นหลัก เปรียบเทียบกับมาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในต่างประเทศ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของมาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตลอดจนแนวคิดและวิธีการโดยทั่วไป เปรียบเทียบกับมาตรการที่ใกล้เคียงกัน เพื่อที่จะทราบถึงผลดีผลเสีย ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และความเป็นไปได้ในการใช้มาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงระบบกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ สภาพสังคม เศรษฐกิจ และนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของไทย

อีกทั้งยังทำให้ทราบแนวทาง ตลอดจนผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แนวคำพิพากษา และแนวนโยบายของรัฐบาลทั้งในอดีต ปัจจุบัน และความน่าจะเป็นในอนาคต โดยแสดงให้เห็นถึงข้อดีข้อเสีย และความเป็นไปได้ของมาตรการต่างๆ และการควบคุมตรวจสอบโดยอำนาจรัฐ

อนึ่งการศึกษาข้างต้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการ การศึกษา ค้นคว้า เพื่อหามาตรการที่เหมาะสม เพื่อนำมาเป็นระเบียบ หรือแนวทางปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้หน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่นั้น ช่วยเหลือร่วมมือในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่

ได้โดยครบถ้วน และเป็นธรรมมิให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางยาเสพติด และเพื่อประโยชน์ในวิธีการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

1.6 วิธีการศึกษาวิจัย

การดำเนินการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ด้วยการค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลทางด้านเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มาจากการค้นคว้าจากหนังสือ บทความ วารสาร จุลสาร เอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานเอกชน ต่างๆ รายงานการสัมมนา รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวคำพิพากษาศาลฎีกา เป็นต้น ซึ่งแหล่งที่มาของข้อมูลดังกล่าวนี้ได้มาจากห้องสมุดต่างๆ เช่น ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภา เป็นต้น และทางสื่ออินเทอร์เน็ต

รวมถึงวิธีการการวิจัย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้พิพากษาศาล และอาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมายในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย